

Následování: Hledání milosti: 5. Ohnout, nebo zlomit?



Následování



Hledání milosti: Ohnout, nebo zlomit?

Jedná se o závěrečnou část pětidílného fiktivního příběhu odehrávajícího se na počátku 90. let 20. století o kazateli Paulu Grahamovi a jeho sboru Grace United Church of Christ. V předchozích dílech se Tommy Branson, homosexuál a celoživotní člen Paulova sboru, nakazil AIDS. Navzdory obavám z této brutální nemoci Paul svému členu sboru poskytl soucitnou pastorační péči. Přestože tato situace vyvolala nepříjemné pocity a určité konflikty, Paulův sbor reagoval na Tommyho a jeho rodinu s milostí po celou dobu jeho nemoci i smrti. V důsledku toho začíná sbor Grace Church navštěvovat stále více homosexuálů, kteří byli vřele přijati, včetně homosexuálního páru Jamese a Brada.

Po krátkém rozhovoru se Brad obrátil na Paula: „James a já jsme dnes přišli do vaší kanceláře,

abychom vám položili důležitou otázku. Uvědomujeme si, že by vás naše žádost mohla dostat do obtížné situace, a omlouváme se za to. Ale James a já se máme velmi rádi a chceme se jeden druhému formálně a veřejně zavázat. Je zřejmé, že se nemůžeme legálně vzít, ale přesto si chceme vyměnit sliby. A chceme si vyměnit sliby v našem domovském sboru. Oba jsme hluboce věřící lidé, oba máme tento sbor rádi, a tak doufáme, že náš obřad proběhne právě zde. Chceme se tedy zeptat, zda můžete a zda nám obřad provedete?“

Pavel, šokovaný touto žádostí, upřímně odpověděl: „Nejsem si jistý.“

Brzy ráno následujícího dne se Paul vydal za Glenem Hightowerem, předsedou sborové rady. Vysvětlil mu Bradovu a Jamesovu neobvyklou žádost. Ačkoli Glen zastával pokrokové názory na homosexualitu, uvědomoval si, jak výbušnou se tato otázka může stát.

„Jsem si jistý, že si uvědomuješ, Paule, že by to mohl sbor Grace rozdělit přímo napůl. Naši lidé nemají problém s přijímáním homosexuálů do sboru. Ale vidět dva muže, jak jdou středovou uličkou jejich kostela, vyměňují si prstýnky a sliby a pak se ve svatostánku líbají? To je úplně jiný příběh.“

„Uvědomuji si, že to bude velká výzva,“ odpověděl Paul. „Ale je to také příležitost, jak naplno prožít naši identitu otevřeného, milostí naplněného a pokrokového sboru.“

„Ale za jakou cenu?“ zeptal se Glen.

„Ale za jakou cenu?“ zeptal se Glen.

„Nejsem si jistý,“ odpověděl Paul. „Ale nebude to zadarmo.“

Nakonec se shodli, že toto rozhodnutí nelze uspěchat. Místo toho se rozhodli požádat sborovou radu, aby sestavila pracovní skupinu, která by tuto žádost a její důsledky zvážila. Po deseti týdnech vyčerpávajícího studia, dialogu a debat se pracovní skupina sešla, aby své rozhodnutí dokončila. Když Pavel vstupoval do zasedací místnosti, cítil se nervózní. Dnes večer měla pracovní skupina učinit konečné rozhodnutí o Bradově a Jamesově žádosti. *Ale jde o mnohem větší věc. Jde o naši základní identitu a o naši budoucnost jako sboru.*

Glen jako předseda sborové rady a spolupředseda pracovní skupiny svolal schůzi k jednání. Všichni věděli, co je v sázce.

„S Brendou jsme se rozhodli, že začneme tím, že se se skupinou podělíme o své osobní myšlenky.“

Během několika následujících minut se Glen podělil o své důvody, proč podpořil Bradovu a Jamesovu žádost. Brenda se pak podělila o své důvody, proč žádost nepodpořit. Paul už věděl, že Brenda je proti žádosti a že hlasování nebude jednomyslné.

„Chce ještě někdo něco dodat?“ zeptal se Glen.

Nikdo se neozval. Glen řekl: „Požádám našeho kazatele, aby se s námi podělil o své závěrečné myšlenky k této záležitosti, a pak budeme hlasovat.“

Paul vášnivě argumentoval, že by sbor Grace měl žádosti vyhovět. Uzavřel: „Když žehnáme heterosexuálním párům, ale odmítáme žehnat homosexuálním svazkům, děláme z našich homosexuálních členů občany druhé kategorie. Je to zjevně nespravedlivé a odporuje to našim základním hodnotám otevřeného a milostí naplněného sboru. Na druhou stranu, pokud této žádosti vyhovíme, zrovnoprávníme všechny Boží děti v našem sboru a dostojíme svým nejlepším citům a hodnotám. Jako váš kazatel vás důrazně vyzývám, abyste tuto žádost našich bratrů v Kristu, Brada a Jamese, schválili.“

„Chce ještě někdo něco říct?“ zeptal se Glen.

Po dlouhé chvíli ticha Glen řekl: „Myslím, že jsme připraveni hlasovat.“

Brenda odpověděla: „Myslím, že bychom měli hlasovat tajně. Tak můžeme všichni hlasovat podle svého svědomí, aniž bychom se museli obávat, co si o nás myslí ostatní členové skupiny.“

Ačkoli se to Paulovi nelíbilo, skupina souhlasila s tajným hlasováním.

Poté, co každý odevzdal hlasovací lístek, Glen a Brenda pečlivě spočítali hlasy.

Glen se na chvíli odmlčel a pak se podělil o výsledky. „Šest pro žádost, pět proti a jeden se zdržel hlasování.“

Paul byl zdrcený.

Po dlouhém mlčení Glen řekl: „Technicky vzato návrh prošel. Ale zjevně v tom nejsme zajedno. Tlačit na sbor, aby se v této chvíli rozhodl, je plné rizika.“

Joyce Thurmanová, poměrně nová členka sboru Grace a přiznaná lesbička, řekla: „Pro nikoho z vás není tajemstvím, že žádost Brada a Jamese podporuji.“

Zdá se mi však jasné, že by to mohlo našemu sboru velmi uškodit. Mám tento sbor rád a nechci, aby se to stalo. Možná bychom měli tuto otázku na nějakou dobu odložit a vrátit se k ní v budoucnu.“

Podobné pocity sdílelo i několik dalších členů týmu. Jednoznačně se vytvářel konsenzus. Paulův hněv se každým okamžikem stupňoval.

Glen nakonec řekl: „Paule, já vím, že to chceš. Já taky, ale myslím, že Joyce a ostatní mají dobrý postřeh.“

Brenda pak dodala: „Faktem je, že sbor Grace na to ještě není připravený.“

Paul se rozzuřil.

„Nemůžu uvěřit tomu, co od vás všech slyším. Už mám dost toho, že církev Ježíše Krista říká: ‚Ještě na to nejsme připraveni‘.“

„Když abolicionisté požadovali, aby jižanské sbory odsoudily zlo otroctví, církev řekla: ‚Ještě na to nejsme připraveni‘.“

„Když Martin Luther King mladší a další vůdci za občanská práva žádali jižanské sbory, aby se k nim připojily v hnutí za občanská práva, církev řekla: ‚Ještě na to nejsme připraveni‘.“

„Když se nadané a povolané ženy snažily sloužit církvi jako duchovní, církev řekla: ‚Ještě na to nejsme připraveni‘.“

„A nyní, když homosexuální Boží děti, které milují Ježíše a milují se navzájem, žádají církev, aby jejich lásce požehnala, stejně jako to církev dělá pro všechny ostatní, církev říká: „Na to ještě nejsme připraveni.“

„Tak se chci zeptat, kdy sakra bude církev někdy připravena udělat správnou věc?“

„Tak to chci vědět,“ vykřikl Pavel a bouchl pěstí do stolu. „Kdy sakra bude církev *někdy* připravena udělat správnou věc?“

Pavel prudce vstal a řekl: „Jsem z vás všech hluboce zklamaný.“ „S tím sebral svůj notebook, vyběhl z konferenční místnosti a práskl za sebou dveřmi.

Skupina sborové rady nevěděla, jak reagovat. Nikdy předtím neviděli, že by se jejich kazatel choval takhle. Všechny to ohromilo. Po celá léta, dokonce i v obtížných situacích, Paul vždy zachovával klid a jednal diplomaticky.

Nakonec, po dlouhé chvíli trapného ticha, Glen řekl: „Zdá se mi, že nejmoudřejší bude návrh prozatím odložit. Až se Paul uklidní, vrátím se k němu a promluvíme si o tom, co dál.“

Všichni ve skupině s Glenovým doporučením souhlasili. Právě když se chystali opustit místnost, otevřely se dveře konference a do místnosti se vrátil Paul.

„Dlužím vám všem omluvu,“ začal.

Později večer Paul zavolal svému nejlepšímu příteli Billovi. „Nebudeš věřit, co se právě stalo.“ Následujících dvacet minut se Paul svému příteli svěřoval.

Když se Paul konečně nadechl, Bill řekl: „Paule, viděl jsi někdy hru *Šumař na střeše?*„

„Děláš si srandu?“ Paul odpověděl. „Vylévám si před tebou srdce a ty chceš vědět, jestli jsem někdy viděl *Šumaře na střeše?*“

„Vyslechni mě,“ odpověděl Bill. „Viděl jsi tu hru?“

„Viděl jsem film.“

„Pak si vzpomínáš na několik scén s Tevym, oddaným židovským farmářem, který říká: „Na jednu stranu ... na druhou stranu.“

„Ano, vzpomínám si.“

„Když si jeho první dcera chce vzít chudého krejčího, Tevje říká: „Na jednu stranu je to jen chudý krejčí. Na druhou stranu je to poctivý a pracovitý člověk.“ Nakonec jim Tevje dá svolení ke sňatku.

“ Podobnou scénu pak vidíme odehrát, když se jeho druhá dcera zamiluje do politicky smýšlejícího

radikála. „Na jedné straně ... na druhé straně. Scéna končí tím, že Tevje posílá svou dceru vlakem na Sibiř za mužem, kterého miluje.“

„Takže o co jde?“ Paul se netrpělivě zeptal.

„Už tam skoro jsem.“

Bill pokračoval ve vyprávění. „Nakonec se Tevyeho třetí dcera zamiluje a chce se vdát. Tentokrát to však není chudý krejčí ani radikální politický myslitel. Tentokrát je to pohan, nežidovský křesťan. To je víc, než Tevje, celoživotně oddaný Žid, dokáže snést.“

„Tevje se na chvíli snaží být otevřený. Říká si: „Na jedné straně ho má moje dcera ráda. Na druhou stranu, jak se mohu obrátit zády ke své víře, ke svému lidu? Když se pokusím ohnout tak daleko, zlomím se. Na druhou stranu... Ne! Žádná druhá strana neexistuje.“

„Když na ně teď budete příliš tlačit, nejenže se ohnou, ale zlomí se.“

Bill pak řekl: „Paule, chápu tvou frustraci. Ale požádal jsi svůj sbor, aby se v této věci příliš ohnul. Když na ně teď budeš příliš tlačit, nejenže se ohnou, ale zlomí se. Víím, že to už nechceš slyšet, zejména ne ode mě. Ale tvrdá pravda je, že Brenda má pravdu. Ještě na to *nej*sou připraveni.“

„Nicméně,“ dodal Bill, „tohle není poslední kapitola příběhu. Jsou to dobří lidé. Sám jsi to říkal, znovu a znovu. Nakonec se vzpamatují. Mějte s nimi trpělivost. To, že jste prohráli tuto bitvu, ještě neznamena, že jste prohráli válku. Dejte tomu ještě nějaký čas.“

Ačkoli Brad a James byli nespokojeni s rozhodnutím odložit jejich žádost o obřad v modlitebně, ani oni neodešli.

Jak vysvětlili Paulovi: „Příliš si vás vážíme na to, abychom vás opustili. A navzdory jeho nedokonalostem máme sbor Grace Church také rádi. Jsme tu na dlouhou dobu.“

Během Paulova působení sbor Grace nikdy neuspořádal obřad uzavření svazku osob stejného pohlaví, alespoň ne na půdě sboru. Glen však nakonec vyjednal kompromis.

Paul o něm Billovi řekl při jejich dalším setkání u oběda. „Glen Hightowerovi, předsedovi naší sborové rady, se podařilo přimět sborové představitele, aby souhlasili s tím, že mohou provádět obřady stejného pohlaví, ale ne na sborovém pozemku. I když mě tato dohoda rozhodně neuspokojuje, je to určitě lepší než nic. Minulý týden jsem tedy oddával svůj první homosexuální svazek, a to Brada a Jamese.“

O mnoho let později, dlouho poté, co odešel ze sboru Grace, Paulovi zavolal starý přítel.

„Paule, tady je Glen Hightower ze sboru Grace.“

„Rád tě slyším, Glene. Jak se ti daří?“

„Nemůžu si moc stěžovat. A co ty, Sarah a děvčata?“

„Všem se nám daří dobře.“

Glen řekl: „Mám pro tebe novinku, o kterou bych se s tebou rád podělil. Před několika měsíci, jen pár týdnů poté, co Nejvyšší soud legalizoval manželství homosexuálů, slavila sbor Grace svatbu homosexuálů. Hrdým párem byli Brad a James.

Dnes jsem zjistil, že to byla první homosexuální svatba ve státě, která se konala ve sboru. Obřad, který se konal v modlitebně, byl plný členů sboru Grace. Myslel jsem, že by tě to zajímalo.“

Paul si nemohl pomoci a usmál se.

Martin Thielen

[Baptist News Global](#)

Předchozí díly:

Hledání milosti: 1. Nezbytný konec

Hledání milosti: 2. První neděle

Hledání milosti: 3. Nejhůře střežené tajemství

Hledání milosti: 4. Tísňová otázka

Hledání milosti 5. Ohnout nebo zlomit

Martin Thielen



Martin Thielen, bývalý redaktor časopisu *Proclaim* a penzionovaný sjednocený metodistický duchovní, je tvůrcem a autorem webu www.DoubtersParish.com. Před přestupem do UMC (United Methodist Churches) působil jako redaktor časopisu *Proclaim magazine* v *Baptistické radě nedělních škol* (*The Baptist Sunday School Board*).

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)